

Jk 1:1 Jakub, služebník Boha a Pána Ježíše Krista, zdraví dvanáct pokolení v diaspoře.  
2 Mějte z toho jen radost, bratři moji, kdykoli upadáte do různých zkoušek.  
3 Víte přece, že zkoušení vaší víry přináší vytrvalost.  
4 Nechte však vytrvalost dozrát, abyste byli dokonalí a úplní a nic vám nescházelo.  
5 Schází-li někomu z vás moudrost, ať žádá Boha, a ten mu ji dá - je přece štědrý ke všem a bez výhrad!  
6 Ať ale žádá ve víře a bez pochybností. Kdo pochybuje, podobá se totiž mořské vlně, větrem bičované a hnané sem a tam.  
7 Ať nikdo takový nečeká, že od Pána něco dostane -  
8 člověk s dvojakou myslí je totiž ve všem nestálý.  
9 Ať se bratr, který je nízko, raduje ze svého povýšení  
10 a bohatý ze svého ponížení; pomine totiž jako polní květ.  
11 Když vyjde slunce a přijde žár, usychá tráva a vadne květ; ze vši té nádhery nic nezbyvá.  
Právě tak uvadne boháč při všech svých počinech.  
12 Blaze člověku, který prochází zkouškou! Až se osvědčí, získá korunu života, kterou Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.  
13 Když je však někdo pokoušen, ať nikdy neříká, že to pokušení je od Boha. Jako Bůh nemůže být pokoušen zlým, tak také sám nikoho nepokouší.  
14 Když je někdo pokoušen, vždycky jej vleče a vábí jeho vlastní chtíč.  
15 Chtíč, jakmile počne, rodí hřích a hřích, když dospěje, plodí smrt.  
16 Nepleťte se, milovaní bratři!  
17 Všechno dobré a dokonalé je dar shůry od Otce světel, u něhož není žádná změna, žádný proměnlivý stín.  
18 Ze své vůle nás zplodil slovem pravdy, abychom byli prvotinou jeho stvoření.  
19 Víte, milovaní bratři, že každý člověk má být pohotový k slyšení, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu.  
20 Lidský hněv přece k spravedlnosti před Bohem nevede.  
21 Odhodte proto všechnu špínu a spoustu špatnosti a s krotkostí přijímejte zaseté Slovo, které má moc spasit vaše duše.  
22 Tím slovem je ale potřeba se řídit - nenamlouvejte si, že mu stačí naslouchat!  
23 Kdo Slovu naslouchá, ale neřídí se jím, podobá se člověku, který se vidí v zrcadle,  
24 ale když odejde, hned zapomene, jak vypadal.  
25 Kdo však zahlédl dokonalý zákon svobody a drží se jej, blaze jemu ve všem, co dělá!  
Nezapomíná totiž, co slyšel, ale naplňuje to skutkem.  
26 Pokud si někdo myslí, že je zbožný, a přitom neumí zvládnout vlastní jazyk, ten klame sám sebe a jeho zbožnost je k ničemu.  
27 Čistá a ryzí zbožnost před Bohem a Otcem je toto: pomáhat sirotkům a vdovám v jejich nouzi a chránit se před špínou světa.  
Jk 2:1 Bratři moji, nespojujte víru našeho slavného Pána Ježíše Krista s předpojatostí.  
2 Co když do vašeho shromáždění přijde člověk v nádherných šatech a se zlatým prstenem a za ním chudák ve špinavých hadrech?  
3 Budete-li se věnovat tomu nádherně oblečenému a řeknete mu: "Posaď se prosím sem," ale tomu chudákovi řeknete: "Někde si stoupli nebo si sedni na zem" -  
4 copak tím mezi sebou neděláte rozdíly? Neposuzujete lidi špatným měřítkem?  
5 Poslouchejte, milovaní bratři: Copak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře? Nemají právě oni zdědit království, které Bůh zaslíbil těm, kdo jej milují?  
6 Vy ale chudého klidně ponížíte! Nejsou to přitom právě bohatí, kdo vás utiskuje a vládí po soudech?  
7 Nerouhají se právě oni tomu vzácnému jménu, kterým jste označeni?

8 Pokud opravdu plníte královský zákon, jak praví Písmo: "Miluj svého bližního jako sám sebe," dobře děláte.

9 Jste-li však předpojatí, hřešíte a Zákon vás usvědčuje jako viníky.

10 Kdo by totiž dodržoval celý Zákon, ale v jednom bodě selhal, provinil se ve všech.

11 Tentýž, kdo řekl: "Necizolož," řekl také: "Nezabíjej." Pokud tedy necizoložíš, ale zabíjíš, přestupuješ Zákon.

12 Proto mluvte a jednejte jako lidé, kteří mají být souzeni podle zákona svobody.

13 Toho, kdo nebyl milosrdný, čeká nemilosrdný soud. Milosrdenství však nad soudem vítězí.

14 K čemu to je, bratři moji, když někdo tvrdí, že má víru, ale neprojevuje se to skutky? Copak ho taková víra zachrání?

15 Co když bratr nebo sestra nebudou mít co jíst anebo co na sebe?

16 Když jim řeknete: "Jděte v pokoji, ať je vám teplo a dobře se najezte," ale nedáte jim, co potřebují k životu, k čemu to bude?

17 Právě tak víra bez skutků, víra sama o sobě, je mrtvá.

18 Někdo na to řekne: "Jeden má víru, druhý zase skutky." Nuže, ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na svých skutcích.

19 Ty věříš, že je jediný Bůh? Dobře děláš. Tomu ale věří i démoni - a třesou se!

20 Kdy už pochopíš, ty blázne, že víra bez skutků je jalová?

21 Nebyl snad náš otec Abraham ospravedlněn na základě skutků, když přinesl svého syna Izáka na oltář?

22 Vidíš? Víra podporovala jeho skutky a díky těm skutkům jeho víra došla naplnění!

23 Tak se stalo, co říká Písmo: "Abraham uvěřil Bohu a to mu bylo počítáno za spravedlnost" a byl označen za Božího přítele.

24 Vidíte? Člověk je ospravedlňován díky skutkům, a ne jen díky víře.

25 Nebyla podobně na základě skutků ospravedlněna také nevěstka Rachab, když přijala ony špehy a potom je poslala pryč jinudy?

26 Takže: jako je tělo bez ducha mrtvé, stejně tak je mrtvá i víra bez skutků.

Jk 3:1 Nesnažte se mnozí stát učiteli, bratři moji - vězte, že budeme souzeni přísněji.

2 Všichni přece v mnohém chybujeme. Kdo nechybuje ve slově, dosáhl dokonalosti a je schopen se ovládat v každém ohledu.

3 Když dáme koním do huby udidlo, abychom je zkrotili, můžeme pak ovládat celé jejich tělo.

4 I mohutné lodě hnané prudkým větrem řídí malé kormidlo, kamkoli kormidelník chce.

5 Stejně tak i jazyk je malý sval, ale co všechno dokáže! Považte, jak dokáže maličký oheň zapálit veliký les.

6 I jazyk je oheň! Mezi všemi orgány našeho těla představuje jazyk svět zla. Poskvřňuje celé tělo a spaluje celý běh života, neboť je rozpalován peklem.

7 Lidstvo se pokouší zkrotit každý druh zvířat, ptáků, plazů i mořských tvorů a daří se mu to,

8 ale jazyk žádný člověk zkrotit neumí. Je to nezvládnutelné zlo, plné smrtelného jedu.

9 Jím dobrořečíme Pánu a Otcí, jím také zlořečíme lidem stvořeným k Boží podobě.

10 Ze stejných úst vychází žehnání i proklínání. Bratři moji, tak to nemá být!

11 Chrlí snad pramen ze stejného ústí sladkou i hořkou vodu?

12 Může snad, bratři moji, fikovník plodit olivy anebo vinná réva fíky? Stejně tak solný pramen nevydává sladkou vodu.

13 Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať to prokáže svými skutky - ušlechtilým životem ve vlídné moudrosti.

14 Máte-li však v srdci hořkou závist a svárliвість, nechlubte se a nelžete proti pravdě.

15 To není moudrost přicházející shůry, ale ta pozemská, pudová a ďábelská.

16 Kde je totiž závist a svárliвість, tam vzniká nepokoj a kdejaká špatnost.

17 Moudrost, která je shůry, je ale především čistá, dále pokojná, vlídná, povolná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nestranná a nepokrytecká.

18 Ti, kdo rozsévají pokoj, sklídí ovoce spravedlnosti.

Jk 4:1 Odkud pocházejí boje a sváry mezi vámi? Nepůsobí je snad vaše choutky, které se ve vás perou?

2 Dychtíte, ale nemáte, vraždíte a závidíte, ale nemůžete dosáhnout, bojujete a válčíte, ale nemáte, protože neprosíte.

3 Prosíte, ale nedostáváte, protože prosíte zle, abyste uspokojili své vlastní choutky.

4 Vy nevěrníci! Nevíte, že přátelství se světem znamená nepřátelství s Bohem? Kdokoli se rozhodne být přítelem světa, stává se Božím nepřitelem.

5 Anebo si myslíte, že Písmo mluví naprázdno? Copak Duch, který v nás přebývá, vede k nevráživosti?

6 Naopak, nabízí úžasnou milost! Říká přece: "Bůh se staví proti pyšným, pokorné ale zahrne milostí."

7 Poddejte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás,

8 přiblížte se Bohu a přiblíží se vám. Umyjte své ruce, hříšníci, a očistěte svá srdce, vy, kdo máte dvojakou mysl.

9 Dejte se do bědování, truchlete a plačte! Váš smích ať se obrátí v nářek a vaše radost v sklíčenost.

10 Pokoňte se před Pánovou tváří a on vás povýší.

11 Bratři, nepomlouvejte jedni druhé. Kdo pomlouvá nebo soudí svého bratra, pomlouvá a soudí Zákon. Pokud soudíš Zákon, přestal jsi být plnítelem Zákona a stal ses jeho soudcem.

12 Zákonodárce a soudce je ale jen jeden! On může zachránit i zničit. Kdo vůbec jsi, že soudíš svého bližního?

13 A teď vy, kdo říkáte: "Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města. Strávíme tam rok a vyděláme si obchodem" -

14 vy přece ani nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Nic než pára. Na chvílku se ukáže a pak mizí.

15 Raději máte říci: "Dá-li Pán a budeme živí, uděláme to či ono."

16 Vy se ale chlubíte ve své namyšlenosti. Všechno takové chlubení je zlé.

17 Umět jednat správně, ale nejednat je hřích.

Jk 5:1 A teď vy, boháči - plačte a naříkejte nad bídami, jež vás čekají.

2 Vaše bohatství je shnilé, šaty vám sežrali moli,

3 vaše zlato a stříbro zrezivělo. Ta rez bude svědčit proti vám a stráví vaše těla jako oheň.

Nahromadili jste si poklad pro poslední dny!

4 Slyšíte? To křičí mzda, kterou jste odepřeli dělníkům, kteří dřeli na vašich polích! Volání ženců došlo sluchu Hospodina zástupů!

5 Žili jste na zemi v rozkoši a v požitcích; vykrmili jste se ke dni porážky!

6 Odsoudili jste a zavraždili spravedlivého; on se nebránil.

7 Bratři, buďte trpěliví až do Pánova příchodu. Víte, jak rolník očekává drahocennou úrodu země - trpělivě na ni čeká, dokud nepřijde raný i pozdní déšť.

8 I vy tedy buďte trpěliví a pevní. Pánův příchod je blízko.

9 Nestěžujte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli odsouzeni. Hle, Soudce už stojí ve dveřích!

10 Za příklad odolnosti a trpělivosti si, bratři, vezměte proroky, kteří mluvili v Hospodinově jménu.

11 Víte, že říkáme: "Blaze těm, kteří vytrvali." Slyšeli jste o Jobově vytrvalosti a viděli jste, co pro něj nakonec Pán připravil, vždyť "Hospodin je nesmírně milosrdný a soucitný."

12 Především však, bratři moji, nepřísahajte - ani při nebi, ani při zemi, ani žádnou jinou přísahou - ale ať vaše "Ano" znamená ano a "Ne" ne, abyste nebyli odsouzeni.

- 13 Má někdo z vás trápení? Ať se modlí. Je někdo šťastný? Ať zpívá chvály.
- 14 Je někdo z vás nemocný? Ať zavolá starší sboru a ti ať se za něj modlí a mažou ho olejem v Pánově jménu.
- 15 Modlitba víry uzdraví nemocného, Pán ho pozdvihne, a pokud spáchal nějaké hříchy, bude mu odpuštěno.
- 16 Vyznávejte si navzájem své hříchy a modlete se jedni za druhé, abyste byli uzdraveni. Vroucí modlitba spravedlivého dokáže mnoho.
- 17 Eliáš byl člověk jako my, a když se horlivě modlil, aby nepršelo, na zemi nezapršelo tři a půl roku.
- 18 Když se pak modlil znovu, nebe vydalo déšť a země úrodu.
- 19 Bratři moji, může se stát, že někdo z vás zbloudí od pravdy a někdo ho obrátí zpět.
- 20 Vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od jeho bludné cesty, zachrání jeho duši před smrtí a přikryje množství hříchů.